

Intellectual Property Perspective

Design | Markedsføring | Ophavsret | Patenter | Teknologi | Varemærker



INDHOLD

- 4 Østre Landsret: Forbud mod fremtidige og uidentificerede krænkelse af skechers' varemærkerettigheder nægtet
- 6 Forslag til EU-forordning om europæisk mediefrihed
- 8 Danske virksomheder bør forberede sig på den fælles patentdomstol ("UPC")
- 10 Nye EU-regler om adgangen til gruppesøgsmål på vegne af forbrugere
- 12 Influencer idømt bøde for skjult reklame på sociale medier
- 14 Bevissikring ved krænkelse af IP-rettigheeder – kender du reglerne?

Forord

I en tid med teknologisk udvikling, tiltagende globalisering og international konkurrence er indtægtpotentialet fra IP stadig stigende, og for mange virksomheder er IP lige så vigtigt som at have adgang til råvarer eller et produktionsgrundlag. Samtidig bliver IP-krænkelser stadig mere komplekse, hvorfor virksomheders behov for at beskytte og håndhæve deres rettigheder vokser sig større.

Som én af de største og mest specialiserede afdelinger for IP i Danmark ønsker vi at sætte fokus på IP-området, som i takt med den foranderlige virkelighed bliver mere kompliceret og internationaliseret.

I magasinet "Intellectual Property Perspective" kan du læse om nogle af de mest interessante nyheder inden for IP-området. Vi dykker ned i både aktuelle emner og emner, som vi oplever kan være svære for virksomheder at forholde sig til. Samtidig kan du læse om emner, som fortjener øget fokus og kendskab.

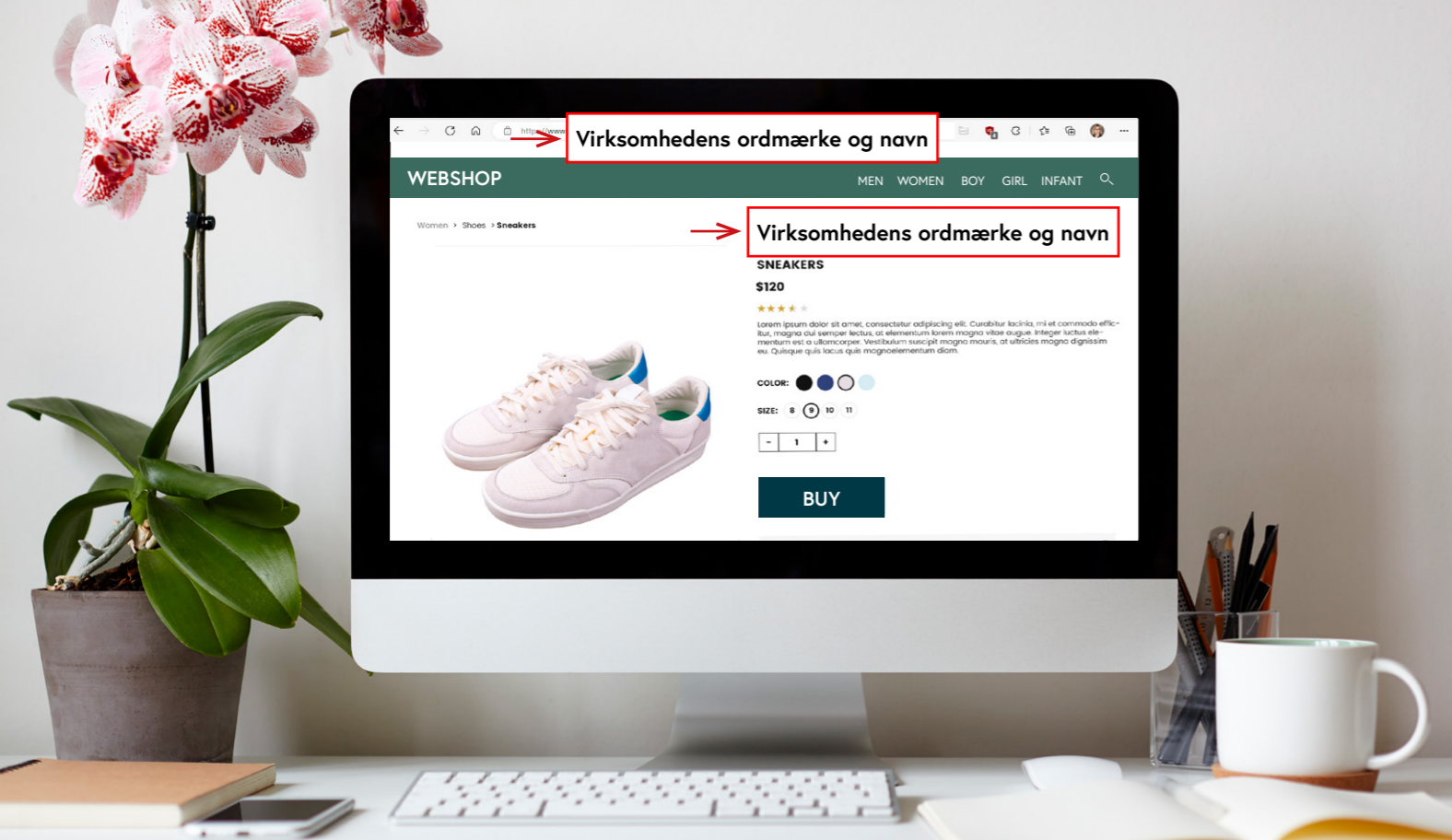
Formålet er at klæde jeres virksomhed på og sikre jer de bedste betingelser for udvikling, udnyttelse og beskyttelse af jeres IP-potentiale.

I denne udgave kan du blandt andet læse om, at Den Fælles Patentdomstol efter mange års tilløb, nu endelig bliver en realitet. Det vil betyde en markant anden håndhævelse af patenter i Europa. Se hvordan din virksomhed forbereder sig på bedste vis.

I oktober 2022 blev en influencer dømt for at overtræde markedsføringsloven ved at lave flere opslag, som hun ikke markerede som reklame trods en kommerciel hensigt. Forbrugerombudsmanden havde indstillet til en bøde på 85.000 kr. Læs om rettens afgørelse samt hvilken betydning sagen får for fremtidige opslag på sociale medier.

Du er altid meget velkommen til at række ud til os ved spørgsmål eller behov for uddybning.

God læselyst!



Østre Landsret: Forbud mod fremtidige og uidentificerede krænkelse af Skechers' varemærkerettigheder nægtet

Østre Landsret har ved kendelse af den 9. november 2022 slået fast, at der ikke kunne nedlægges forbud over for en række teleudbydere med henblik på at forebygge fremtidige krænkelse af sko- og tøjproducenten Skechers' varemærkerettigheder. Skechers' interne vurdering af, hvilken brug der udgør varemærkekrænkelse, kunne dermed ikke føre til, at betingelserne for at meddele forbud over for alle fremtidige og endnu uidentificerede krænkelse var opfyldt.

Skechers' påstand om forbud mod fremtidige, ukendte krænkelse

Skechers USA Inc. II er en global virksomhed, der sælger sko og tøj under varemærket "SKECHERS". SKECHERS-brandet associeres i særlig grad med høj komfort og enkelt design. Teleudbydere har til formål at formidle adgang for deres kunder til internettjenester.

Sagens hovedspørgsmål var, om teleudbydere kunne meddeles forbud mod at formidle adgang til hjemmesider, der ikke kunne identificeres, eller som ikke var kendte

på tidspunktet for forbuddets nedlæggelse. For Sø- og Handelsretten drejede sagen sig konkret om adgangen til domænerne 1) skechersskotilbudk.com, 2) skechers-tilbuddanmark.com, 3) skechersbutikdanmark.com og 4) neyskecherssko.com. Af disse sider fremgik både Skechers' virksomhedsnavn samt Skechers' mest benyttede logoer. Skechers' påstand vedrørende disse siders krænkende brug var dog ikke kærret til landsretten.

For landsretten havde Skechers imidlertid fremlagt en række eksempler på brug af Skechers' varemærker og havde fremhævet den påståede ulovlige brug med røde pile på skærmbilleder af de hjemmesider, som var omfattet af den upåkærede del af Sø- og Handelsrettens afgørelse. De røde pile henviste blandt andet til hjemmesidernes brug af Skechers' SKECHERS-ordmærke og logo på hjemmesiden samt brugen af "SKECHERS" i selve domænet.

Skechers havde formuleret sine påstande så bredt, at forbuddet over for teleudbydere ville omfatte formidling af adgang til

hjemmesider, hvorfra der udbydes fodtøj og/eller beklædningsgenstande til salg, og som bruger, gengiver eller på anden måde henviser til relevante Skechers-varemærker på den måde, som var markeret med de røde pile, og som Skechers løbende ville gøre teleudbydere udtrykkeligt bekendte med.

Med andre ord søgte Skechers et forbud, som løbende kunne udvides til at omfatte nye krænkelse baseret på Skechers' meddelelse til teleudbydere. Skechers ville samtidig indestå for, at anvendelsen af Skechers' varemærker på de pågældende hjemmesider var sket uden Skechers' tilladelse og dermed – efter Skechers' vurdering – udgjorde en retsstridig krænkelse.

Østre Landsrets kendelse

Det er en betingelse for, at der kan nedlægges et forbud, at den, der begærer et forbud nedlagt, har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet. Østre Landsret fandt ikke, at denne betingelse var opfyldt for Skechers for så vidt angår den brede påstand, der tillige omfattede krænkelse, der ikke var kendte på tidspunktet for forbuddets nedlæggelse.

Retsplejeloven § 413

Forbud eller påbud kan meddeles, hvis den part, der anmoder om meddelelse af forbuddet eller påbuddet, godtgør eller sandsynliggør,

1. at parten har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet eller påbuddet,
2. at modpartens adfærd nødvendiggør, at der meddeles forbud eller påbud, og
3. at partens mulighed for at opnå sin ret vil forspildes, hvis parten henvises til at afvente tvistens retlige afgørelse.

Østre Landsret henviste i kendelsen til EU-Domstolens dom i sag C-337/95 (Parfums Christian Dior), ifølge hvilken forhandlere har en vis adgang til at gøre loyal brug af et varemærke i markedsføringsøjemed. Det kunne således ikke afvises, at tredjemands anvendelse af Skechers' varemærker på den måde, som Skechers havde fremhævet med røde pile i sit bilag, i visse tilfælde kunne være retmæssig.

Østre Landsret udtalte således, at Skechers' påstande, som de var formuleret, ikke gjorde det muligt at identificere en konkret og aktuel krænkelse, der begås af en identificeret tredjemand, på tidspunktet for landsrettens stillingtagen til forbudsansøgningen. Ligesom Sø- og Handelsretten fandt Østre Landsret dermed, at forbuds-

betingelserne ikke var opfyldt, hvorfor teleudbydere blev frifundet.

Til sammenligning afsagde Østre Landsret den 30. juni 2021 en kendelse, der vedrørte nedlæggelsen af et forbud mod adgang til en hjemmeside, hvor der foregik åbenbare krænkelse af Skechers' varemærker. Også i denne sag havde Skechers nedlagt en påstand med et vist fremtidsaspekt, idet teleudbyderen skulle påbydes at foretage de nødvendige (tekniske) skridt, der var egnede til at forhindre adgangen for teleudbyderens kunder til de internettjenester, som det for sagen relevante domæne aktuelt gav adgang til, samt til andre domæner, der gav adgang til samme internettjenester, og som Skechers gjorde teleudbyderen udtrykkeligt bekendt med. Til forskel fra den nyeste sag vedrørte sagen fra 2021 dog et forbud mod adgangen til en hjemmeside, hvor der ikke var grundlag for at antage, at noget af indholdet på hjemmesiden var lovligt.

Samlet set er de to kendelse udtryk for, hvilken grad af konkretisering af den påståede krænkelse der kræves, før forbudsreglerne kan anvendes i sager om onlinevaremærkekrænkelse.

Kontakt



Kolja Staunstrup
Partner

Dir. +45 38 77 43 91
Mob. +45 61 61 30 30
kos@kromannreumert.com



Tugba Karacan
Senioradvokat

Dir. +45 38 77 31 76
Mob. +45 61 20 35 16
tca@kromannreumert.com



Katinka Tanne Stevner Engel
Advokatfuldmægtig

Dir. +45 38 77 10 25
Mob. +45 24 86 00 89
ktse@kromannreumert.com

Forslag til EU-forordning om europæisk mediefrihed

Den 16. september 2022 præsenterede EU-Kommissionen et forslag til en ny forordning om mediefrihed, Media Freedom Act, som skal sikre mediernes frihed og pluralisme på tværs af landegrænserne i det indre marked.

Med forslaget ønsker Kommissionen at understøtte de frie og uafhængige medier, som udgør en af grundpillerne i ethvert demokratisk samfund og i enhver demokratisk debat. Kommissionen har angivet, at det overordnede formål med forordningsforslaget er at forbedre og fremme grænseoverskridende aktiviteter og investeringer i "det indre mediemarked". Retsgrundlaget for forordningsforslaget er artikel 114 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), der giver EU kompetence til at udstede retsakter, hvor der foreligger et grænseoverskridende element.

I forslagets indledende afsnit henvises til en række rapporter, som afslører, hvordan medier i nogle medlemsstater oplever indblanding i de redaktionelle beslutninger, og hvor pressefriheden og den redaktionelle frihed er underlagt et udefrakommende pres. Med forordningsforslaget søger Kommissionen at indføre en EU-retlig regulatorisk ramme, der skal imødekomme disse udfordringer.

Spørgsmålet er imidlertid, om forordningsforslaget i sin nuværende udformning er et egnet middel til at opnå dette formål. I denne artikel stiller vi skarpt på et udsnit af forslagets enkeltdele såvel som hensigtsmæssigheden af forslaget.

Forslagets hovedtræk

Forordningsforslaget er inddelt i fire kapitler, der vedrører hvert sit underområde under forordningens hovedformål. De væsentligste regulatoriske nyskabelser findes i kapitel II og III. Forslaget indeholder en række forskellige mekanismer. Først og fremmest sigter forslaget mod at styrke mediernes redaktionelle uafhængighed. Det følger af forslaget, at medlemsstater hverken direkte eller indirekte må forsøge at påvirke mediernes beslutninger. Efter forslagets artikel 4 tillægges medlemsstaternes medietjenesteudbydere en række rettigheder. Forslaget indebærer blandt andet et generelt forbud mod statens indgriben i medietjenesteudbydernes redaktionelle politikker og beslutninger. Forslagets artikel 4 indeholder også mere konkrete forbud mod brugen af spyware mod medier, journalister og deres familier, ligesom det præciseres, at journalister ikke skal kunne retsforfølges for at beskytte fortroligheden af deres kilder, medmindre der foreligger tvungende almenne hensyn.



Forordningen indeholder desuden konkrete sikkerhedsforanstaltninger, som skal værne om public service-mediernes uafhængighed. Blandt andet stiller forordningen krav om, at mediernes ledelse skal udpeges efter en gennemsigtig og åben procedure.

Endelig foreslår Kommissionen, at der oprettes et uafhængigt europæisk råd for medietjenester, som skal fremme effektiv anvendelse af reglerne, og som skal kunne afgive udtalelser om nationale foranstaltninger og afgørelser.

Juridiske udfordringer ved den nuværende forordningstekst

Med forordningsforslaget stilles der nye krav til både nationale medier og national medielovgivning. Såfremt forslaget vedtages, vil manglende overholdelse af de nye regler kunne medføre en udtalelse fra det nye europæiske medieråd, og i alvorlige tilfælde kan Kommissionen indlede en traktatbrudsprocedure.

Hvis forslaget vedtages, vil forordningens bestemmelser gælde direkte og ensartet i alle medlemsstater. De problemer, som forordningsforslaget søger at løse, lader dog i virkeligheden til alene – eller primært – at eksistere i visse medlemsstater. Med andre ord kan forslaget kritiseres for at fremsætte en grænseoverskridende løsning på medlemsstaternes nationale udfordringer. For selvom forordningen kan vise sig at være en problemknuser i de medlemsstater, hvor pressefriheden har trange kår, indebærer forslaget også en risiko for u hensigtsmæssig indblanding fra EU-lovgivers side i en ellers velfungerende national medieregulering i andre medlemsstater.

Denne kritik er endvidere væsentlig i lyset af forordningens retsgrundlag. Det følger af TEUF artikel 114,

at forudsætningen for vedtagelse af EU-regler på et givent område er, at området er af grænseoverskridende karakter.

Spørgsmålet er, om denne forudsætning overhovedet er opfyldt på medieområdet. Eftersom langt de fleste medlemsstaters medier er af lokal, regional og national karakter, er det tvivlsomt, om man overhovedet kan tale om eksistensen af et indre mediemarked og dermed om grænseoverskridende aktiviteter i det omfang, som Kommissionen angiver i forslaget.

Forordningsforslaget bliver lige nu drøftet i medlemsstaterne og har også været genstand for høring i Danmark, hvor Danske Medier har udtalt, at de ikke kan støtte forordningsforslaget i dets nuværende form. Hvis forordningen vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet, vil de fleste af bestemmelserne træde i kraft seks måneder efter vedtagelsesdatoen. Forslaget forventes dog at blive revideret, inden det vedtages.

Kontakt



Martin Dahl Pedersen
Partner

Dir. +45 38 77 43 88
Mob. +45 24 85 00 17
mdp@kromannreumert.com



Katinka Tanne Stevner Engel
Advokatfuldmægtig

Dir.+ 45 38 77 10 25
Mob. +45 24 86 00 89
ktse@kromannreumert.com



Kathrine Kjær
Advokatfuldmægtig

Dir. +45 38 77 12 47
Mob. +45 61 55 43 77
kakl@kromannreumert.com



Danske virksomheder bør forberede sig på den fælles patentdomstol ("UPC")

Efter mange års tilløb tyder alt nu på, at Den Fælles Patentdomstol (the Unified Patent Court, "UPC") endelig bliver en realitet. De sidste forberedelser er i fuld gang, og det forventes, at domstolen officielt åbner for modtagelse af sager i løbet af foråret 2023. Åbningen af UPC vil medføre en markant anderledes håndhævelse af patenter i Europa, end vi kender i dag, og danske virksomheder bør derfor allerede nu begynde at forberede sig på, hvordan de bedst vil kunne forsvare sig kvalificeret i tilfælde af, at de bliver sagsøgt for krænkelse af andre virksomheders patenter ved UPC.

Status på forberedelserne

Forberedelserne til UPC befinder sig stadig i den såkaldte PAP (Provisional Application Phase), hvorunder den sidste del af de praktiske og tekniske forberedelser til domstolens etablering udføres. For nylig har UPC's Administrative Komité bl.a. valgt UPC's Præsidium og udpeget en lang række af de juridiske og tekniske dommere, der skal dømme i de tvister, der forelægges for domstolen (der er dog endnu ikke udpeget en dansk dommer til den lokale afdeling i København). Derudover har UPC's Preparatory Team udsendt en implementeringsplan, hvoraf det fremgår, at UPC forventes endeligt at åbne for modtagelse af sager den 1. april 2023.

Vi har tidligere her i magasinet beskrevet, hvordan der, på trods af de fremskredne forberedelser, stadig forelå et par væsentlige uafklarede spørgsmål vedrørende UPC's udformning og gennemsigtighed (se Intellectual Property Perspective, juni 2022).

I forhold til spørgsmålet om, hvad der skal ske med de sager, som skulle have været behandlet af den London-afdeling, der ikke blev oprettet som følge af BREXIT (sager om bl.a. medicin og kemi), er der fortsat ikke nogen officiel afklaring af, hvorvidt de skal omfordes til centralafdelingerne i Paris og/eller München, eller om de skal placeres i

en tredje centralafdeling oprettet et nyt geografisk sted. I stedet synes opfattelsen i UPC's forberedende organer indtil videre at være, at domstolen må åbne, uden at man har fundet en permanent løsning på problemstillingen.

Til gengæld er der kommet en afklaring på spørgsmålet om, hvorvidt offentligheden kan få adgang til UPC's praksis, efter at UPC's Preparatory Team i juli måned opdaterede ordlyden af de procedureregler, som UPC kommer til at operere efter ("UPC Rules of Procedure"). Således fremgår det nu tydeligt af artikel 262 i den endelige version af UPC Rules of Procedure, at UPC's afgørelser skal offentliggøres. Derimod kan offentligheden kun få adgang til de af parterne indleverede processkrifter og bilag efter en "begrundet anmodning" til UPC's registratur. Det er stadig ikke klart, hvad der menes med en "begrundet anmodning", herunder hvad UPC's registratur vil lægge vægt på i sin vurdering af, om materialet kan offentliggøres.

Store ændringer i håndhævelsen af patenter

Hvis forberedelserne forløber som forventet, og UPC kan slå dørene op den 1. april 2023 eller deromkring, vil det medføre store ændringer i den måde, virksomheder håndhæver deres patentrettigheder på i Europa, hvilket kan få stor betydning for danske virksomheder.

For det første vil sagsbehandlingen i sager anlagt ved UPC vedrørende krænkelse af patenter adskille sig væsentligt fra sagsbehandlingen i tilsvarende sager anlagt ved danske domstole. Sagsbehandlingen af en patentkrænkelssag ved UPC indledes med en skriftlig fase, hvor sagsøger indgiver en stævning, der bl.a. skal indeholde de juridiske argumenter og beviser, som påberåbes til støtte for, at der foreligger en krænkelse. Herefter har sagsøgte en frist på tre måneder fra forkyndelsen af stævningen til at indgive sit svarskrift, der ligeledes bl.a. skal indeholde en beskrivelse af sagsøgtes beviser samt sagsøgtes juridiske argumentation. Sagsøgers eventuelle replik skal indgives senest to måneder efter forkyndelsen af svarskriftet, mens sagsøgtes duplik, der kun

må svare på forhold, som rejses i replikken, skal indgives en måned efter forkyndelsen af replikken. Dermed forudsættes det, at skriftvekslingen i en patentkrænkelssag ved UPC, inklusive fremlæggelse af alle beviser, herunder eksperterklæringer, ikke skal tage meget længere end et halvt år. Hele sagsbehandlingen, inkl. hovedforhandling, forventes afsluttet inden for et år. Dette adskiller sig markant fra patentkrænkelssager ved danske domstole, hvor det ikke er ualmindeligt, at en sag behandles over væsentligt længere tid.

De relativt stramme tidsfrister ved UPC medfører, at det ikke er realistisk for en dansk virksomhed, der bliver sagsøgt for patentkrænkelssag, at forberede sit forsvar fra bunden efter at have modtaget stævningen, hvis der er tale om bare en nogenlunde kompliceret sag (hvilket patentkrænkelssager ofte vil være). Dertil kommer, at de begrænsede muligheder for at fremkomme med nye beviser eller juridiske argumenter undervejs i skriftvekslingen betyder, at man som sagsøgt må være parat til at redegøre og argumentere særdeles fyldestgørende for sin sag allerede i svarskriftet. Dette tydeliggøres yderligere af, at en sagsøgt i en eventuel appelsag (der ikke har opsættende virkning over for en afgørelse om krænkelse og forbud) kun må inddrage nye omstændigheder og beviser, hvis den sagsøgte ikke med rimelighed kunne forventes at have fremført dem under sagen i første instans. Sagsøges en dansk virksomhed for patentkrænkelssag ved UPC, vil virksomheden derfor stå i en vanskelig situation, hvis den ikke på forhånd har forberedt sig på, hvordan den bedst kan forsvare sig i sagen, f.eks. hvordan gyldigheden af det patent, der bliver håndhævet mod virksomheden, kan anfægtes ved henvisning til tidligere kendt teknik. Ikke mindst afgørende forberedelseskridt som identifikation af eksperter, tilvejebringelse af eksperterklæringer og oversættelse af bilagsmateriale til retssagens officielle sprog er faktorer, som kan blive meget udfordrende inden for de korte tidsfrister.

For det andet vil der med ikrafttrædelsen af UPC blive indført en mulighed for at opnå et europæisk patent med enhedsvirkning i alle de til UPC tilknyttede lande (et såkaldt "Unitary Patent"). Dette forventes at føre til, at der fremover kommer til at være et langt større antal patentrettigheder, der har virkning i og dermed vil kunne håndhæves i Danmark, end under det nuværende europæiske patentsystem. Dermed vil risikoen for, at en dansk virksomhed i fremtiden sagsøges for patentkrænkelssag, i det hele taget efterhånden øges, efter at UPC bliver en realitet.

Danske virksomheder bør forberede sig på eventuelle sagsanlæg ved UPC

Med UPC's åbning for modtagelse af sager kan danske virksomheder ikke længere vente med at forberede sig på forsvar mod påståede patentkrænkelser, til de bliver sagsøgt. Både den øgede risiko for at blive sagsøgt og det forhold, at sagsøgte i patentkrænkelssager ved UPC er nødsaget til at forsvare sig udtømmende med relativt kort varsel, betyder, at danske virksomheder bør forberede sig

på, hvordan man bedst imødegår eventuelle sagsanlæg om patentkrænkelssag ved UPC.

For eksempel bør danske virksomheder foretage overvågninger af tredjemands patenter og patentansøgninger, som de - med rette eller urette - kan blive beskyldt for at krænke rundt om i Europa. I forhold til relevante tredjemandsrettigheder bør virksomhederne få foretaget såkaldte "Freedom-To-Operate-analyser", altså en vurdering af, om der foreligger en krænkelse af en gyldig rettighed. På den måde kan virksomhederne både få afdækket risikoen for, hvorvidt nogle af virksomhedens vigtige produkter krænker tredjemands patentrettigheder, og forberede sig på, hvordan virksomheden i så fald bedst vil kunne forsvare sig imod beskyldninger om patentkrænkelssag i en sag ved UPC, herunder f.eks. hvordan man med fordel ville kunne argumentere for ikke-krænkelssag eller ugyldighed af de pågældende patentrettigheder.

Kromann Reumerts patent litigation team er specialiseret i patentret og har gennem de sidste mere end 30 år rådgivet om og ført en lang række retssager om patenter. Vi står derfor klar til at hjælpe danske virksomheder med rådgivning om sagsbehandlingen af bl.a. patentkrænkelssager ved UPC. Derudover kan vi facilitere kontakten til nogle af de mange dygtige patentagenter, vi arbejder sammen med, som vil kunne hjælpe danske virksomheder med overvågning af tredjemandsrettigheder og med at foretage Freedom-To-Operate-analyser, hvor dette er relevant. Vi kan desuden bistå med fastlæggelsen af virksomhedernes håndhævelses- eller forsvarsstrategi på området.

Kontakt



Nicolai Lindgreen
Partner

Dir. +45 38 77 43 70
Mob. +45 40 61 14 82
nl@kromannreumert.com



Nicolaj Bording
Partner

Dir. +45 38 77 45 87
Mob. +45 61 63 54 38
nbo@kromannreumert.com



Emil Petri
Advokat

Dir. +45 38 77 42 14
Mob. +45 24 86 00 48
ept@kromannreumert.com

Nye EU-regler om adgangen til gruppessøgsmål på vegne af forbrugere

Tilbage i november 2020 vedtog Europa-Parlamentet et direktiv om adgang til anlægge gruppessøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser som en del af EU Kommissionens pakke "A New Deal for Consumers". Formålet med direktivet er at øge forbrugerbeskyttelsesniveauet ved, at der på EU-plan - og nationalt plan - etableres en effektiv og virkningsfuld mulighed for forbrugere til at anlægge gruppessøgsmål mod erhvervsdrivende.

I oktober 2022 fremsatte erhvervsministeren et forslag til lov om adgang til anlæggelse af gruppessøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser, der implementerer direktivet i dansk ret. Loven skal senest være vedtaget d. 25. december 2022 og træder i kraft i juni 2023.

Det er endnu svært at sige, præcis hvilken betydning de nye regler vil få for erhvervsdrivende, men udvidelsen af reglerne om gruppessøgsmål i hele EU og det generelle fokus på håndhævelse af forbrugerrettigheder er en udvikling, som erhvervsdrivende bør følge nøje.

Gældende regler om gruppessøgsmål i Danmark

Gruppessøgsmål anlægges af en gruppe af personer, der repræsenteres af en grupperepræsentant. I Danmark har forbrugere allerede mulighed for at anlægge et gruppessøgsmål mod en erhvervsdrivende efter reglerne i retsplejeloven. Retten godkender grupperepræsentanten ad hoc, og retsplejeloven stiller særlige krav til den person, organisation eller myndighed, der ønsker at blive udpeget. Eksempelvis kan en offentlig myndighed kun være grupperepræsentant i et gruppessøgsmål, hvis myndigheden ved lov har beføjelse til at agere grupperepræsentant. I dag er det kun Forbrugerombudsmanden, der ved lov er tillagt den beføjelse.



Ved gruppessøgsmål sonderer man mellem opt-out- og opt-in-søgsmål. Udgangspunktet i dansk ret er, at gruppessøgsmål er opt-in-søgsmål, hvilket vil sige, at gruppemedlemmer aktivt skal tilmelde sig søgsmålet, før de er en del af det. I retsplejeloven findes en snæver undtagelse, idet der er mulighed for at anlægge et opt-out-søgsmål (det vil sige et søgsmål, hvor gruppemedlemmerne skal framelde sig, hvis de ikke vil være en del af det), hvis der er tale om meget små krav, som man ikke kan forvente ville blive forfulgt ved individuelle søgsmål.

Gruppessøgsmål rykker – sammenlignet med individuelle søgsmål – balancen mellem parterne med hensyn til den økonomiske risiko ved retssagen, fordi forbrugere, der rejser krav i et gruppessøgsmål, som udgangspunkt løber en meget lille risiko i forhold til den erhvervsdrivende, der mødes med et krav, der samlet set kan være meget stort. Det kan føre til, at krav bliver rejst på et meget spinkelt grundlag, fordi det reelt ikke koster forbrugerne noget at tabe, samtidig med at konsekvenserne for den erhvervsdrivende kan blive så store, at den erhvervsdrivende kan føle sig tvunget til at indgå forlig, selvom risikoen for, at sagen tabes, er lille.

De nye regler

Med lovforslaget vil der fremover være to forskellige regelsæt for gruppessøgsmål – det allerede gældende efter retsplejeloven, og det regelsæt, der nu foreslås på EU-niveau. De nye regler udvider adgangen til gruppessøgsmål markant, blandt andet fordi det bliver muligt at føre grænseoverskridende gruppessøgsmål.

Anvendelsesområde

Loven vil finde anvendelse på gruppessøgsmål, der anlægges som følge af en erhvervsdrivendes overtrædelse af EU-retlige forbrugerbeskyttelsesregler. Anvendelsesområdet er bredt og omfatter eksempelvis regler inden for databeskyttelse, urimelige forbrugerftaler, vildledende reklame, urimelig handelspraksis samt særregler inden for f.eks. finansielle tjenesteydelser, rejser og turisme, energi og telekommunikation.

Ved gruppessøgsmål efter de nye regler vil der kunne nedlægges påstand om påbud, forbud og/eller genopretning, der f.eks. kan indebære erstatning eller tilbagebetaling.

Modellen for gruppessøgsmål efter de nye regler følger udgangspunktet i retsplejeloven om opt-in-søgsmål. Det er dog ikke en betingelse for en afgørelse om påbud eller forbud, at de berørte forbrugere faktisk har tilmeldt sig søgsmålet, og gruppessøgsmål kan derfor føres uden nogle tilmeldte gruppemedlemmer. Godkendte grupperepræsen-

tanter får derfor en ret vid adgang til at føre søgsmål med påstand om påbud eller forbud.

Godkendelse af grupperepræsentanter

Til forskel fra de almindelige regler i retsplejeloven skal grupperepræsentanten efter det nye regelsæt ikke udpeges ad hoc af retten, og myndigheder skal ikke have beføjelse ved lov til at agere som grupperepræsentanter. I stedet kan myndigheder og organisationer anmode om godkendelse hos erhvervsministeriet, hvorefter de optages på en liste over godkendte grupperepræsentanter. Der er dog en række betingelser, der skal være opfyldt, før godkendelse kan ske. Organisationer skal eksempelvis kunne påvise 12 måneders aktivitet inden for beskyttelse af forbrugernes interesser, ligesom organisationen skal være uafhængig og ikke må arbejde med fortjeneste for øje. Som eksempel på en organisation, der potentielt kan søge om godkendelse, er Forbrugerrådet Tænk.

Grænseoverskridende søgsmål

Hver medlemsstat skal respektere godkendelser af myndigheder og organisationer foretaget af andre medlemsstater, hvilket betyder, at en godkendt organisation eller myndighed i et andet EU-land fremover vil kunne anlægge sag mod en erhvervsdrivende i Danmark.

Forbrugere får også mulighed for at tilmelde sig gruppessøgsmål, der anlægges i andre medlemsstater, hvis de er berørt af søgsmålet. Konkret får det stor betydning for forbrugere, idet danske forbrugere eksempelvis ikke fik adgang til erstatning efter Volkswagen-skandalen, fordi Forbrugerombudsmanden ikke ville rejse sagen. Med de nye regler ville forbrugere kunne have tilmeldt sig gruppessøgsmål i andre medlemsstater, hvor forbrugere opnåede erstatning via gruppessøgsmål. Det bliver således muligt at indlede store europæiske gruppessøgsmål mod erhvervsdrivende.

Særligt om søgsmål om genopretning

Der gælder særlige regler for søgsmål om genopretning, og flere af dem er nævnt tidligere. I forhold til søgsmål om påbud og forbud er den helt store forskel, at et søgsmål om genopretning med en godkendt organisation som grupperepræsentant kan finansieres af en tredjepart. For at sikre at de godkendte organisationers beslutninger ikke påvirkes unødigt af bidragsyderen, må søgsmålet dog ikke være finansieret af en af sagsørgtes konkurrenter.

Betydning for erhvervsdrivende

Den udvidede adgang til gruppessøgsmål, som lovforslaget lægger op til, kan få stor betydning for erhvervsdrivende, der risikerer at blive genstand for et gruppessøgsmål, der omfatter forbrugere i hele EU. Kravenes samlede størrelse kan derfor potentielt blive væsentligt større, end hvis

gruppessøgsmålet alene (som hidtil) omfattede danske forbrugere. Udviklingen i Danmark og resten af EU er derfor især relevant for de erhvervsdrivende, der opererer i flere EU-lande.

I lovforslaget og i direktivet er der dog gjort et forsøg på at skabe en balance mellem på den ene side at øge adgangen til håndhævelse af forbrugerrettigheder og på den anden side at forhindre, at en erhvervsdrivende mødes med uberettigede krav. Balancen er forsøgt opnået ved eksempelvis at indføre en række krav til organisationer, der vil godkendes, herunder krav om uafhængighed, der blandt andet skal modvirke, at organisationerne påvirkes af økonomiske interesser fra tredjemænd, ligesom retten f.eks. kan afvise åbenlyst ubegrundede gruppessøgsmål.

Direktivet er et minimumsdirektiv, hvilket betyder, at medlemsstaterne har mulighed for at vedtage eller opretholde mere vidtrækkende nationale bestemmelser. Danmark har valgt en meget direktivnær implementering i modsætning til eksempelvis Holland, der blandt andet har udvidet adgangen til opt-out-søgsmål og givet mulighed for, at juridiske personer kan tage del i gruppessøgsmålet. Derfor bør danske erhvervsdrivende ikke kun orientere sig om ændringerne i dansk ret, men også om ændringerne i resten af EU, hvis de risikerer at blive genstand for gruppessøgsmål dér.

Kontakt



Pia Kirstine Voldmester
Partner

Dir. +45 38 77 10 15
Mob. +45 26 86 64 28
pkv@kromannreumert.com



Daiga Grunte-Sonne
Director, Advokat

Dir. +45 38 77 41 18
Mob. +45 61 20 99 95
dso@kromannreumert.com



Kia Hansen
Advokatfuldmægtig

Dir. +45 38 77 12 68
Mob. +45 42 31 77 55
kih@kromannreumert.com



Forbrugerombudsmanden havde indstillet til en bøde på 85.000 kr. Retten fandt, at en bøde i den størrelsesorden som udgangspunkt ville være passende på baggrund af overtrædelsernes omfang, særligt henset til tiltaltes mange følgere og de økonomiske fordele, hun havde fået. Under henvisning til den meget lange sagsbehandlingstid (mere end tre år) nedsatte retten dog bøden til 40.000 kr.

Betydning af sagen

Dommen viser, at der egentlig skal meget lidt til, før der er tale om opslag med en kommerciel hensigt. I dommen fokuserer retten på, at influenceren opnåede en økonomisk gevinst ved opslagene – også selvom der i nogle tilfælde alene var tale om lån af et produkt. Dommen illustrerer derudover, at et opslag altid bør markeres som reklame, hvis man med opslaget eller tidligere har opnået en fordel fra virksomheden, f.eks. en gave eller rabat.

Influencer idømt bøde for skjult reklame på sociale medier

De sociale medier bruges ikke længere kun til at dele oplevelser, erfaringer og anbefalinger med bekendte, venner og familie, men også som en platform, hvor virksomheder kan reklamere for deres produkter gennem egne profiler, kendte mennesker eller såkaldte "influencers", der efterhånden er blevet en vigtig brik i virksomheders reklamestrategi.

I oktober i år blev en influencer idømt en bøde på 40.000 kr. for at have lavet skjult reklame. Sagen er én blandt flere nyere sager, hvor der tages stilling til, om en influencers opslag er tilstrækkeligt klart markeret som reklame. Skjult reklame har længe været ulovlig efter markedsføringsloven, men en ændring af loven i 2017 har gjort det vanskeligt for både virksomheder og influencers at navigere i kravene. Efter lovændringen er der således ikke længere krav om, at parterne skal have indgået en egentlig aftale om reklame.

Reklamebegrebet omfatter nemlig langt flere tilfælde end den åbenlyse reklame, hvor en virksomhed betaler en samarbejdspartner for omtale. Det afgørende er den kommercielle hensigt bag opslaget. Hvis en virksomhed eksempelvis sender gratis produkter til en blogger, der bagefter anmelder dem i et blogindlæg, er det reklame. Det afgørende er, om man har opnået en fordel ved omtalen af virksomheden (også selvom omtalen først sker, efter at fordelen er opnået).

Konkret sag fra oktober 2022

I oktober 2022 blev en influencer dømt for at overtræde markedsføringsloven ved at lave flere opslag, som hun ikke markerede som reklame, selvom hun havde en kommerciel hensigt med dem. Der var blandt andet tale om et opslag, hvor hun taggedede sin tandlæge. Omtalen skete ikke efter aftale med tandlægen, men hun havde fået en gratis behandling hos tandlægen. Derudover var

der eksempler på opslag med billeder, hvor hun havde lånt tøj fra forskellige brands, som kunne bæres, når hun var inviteret som gæst til modeshows. I opslagene havde hun tagget de forskellige brands.

Retten lagde til grund, at influenceren var fuldt bekendt med indholdet af opslagene. Det kunne derfor tilregnes hende, at opslagene var i strid med markedsføringsloven. Retten slog endvidere fast, at hun skulle betragtes som erhvervsdrivende henset til antallet af følgere og det forhold, at hun havde en kontakt for "social media requests". Den kommercielle hensigt med opslagene bestod i, at der var opnået en gevinst, herunder en tandbehandling, en cykel, en skitur, adgang til Disneyland, et hotelophold, børnesko og adgang til at låne tøj og cykel. Influenceren argumenterede for, at der ikke var tale om reklame, fordi hun ikke havde tjent penge på opslagene, men retten mente alligevel, at der var tale om en økonomisk gevinst, når hun eksempelvis lånte tøj og fik entrébilletter til Disneyland. Afslutningsvist fandt retten, at influenceren ved at have anvendt tags i opslagene, havde promoveret de pågældende virksomheder og produkter. På den baggrund blev hun kendt skyldig i at have overtrådt markedsføringslovens regler om skjult reklame.

Kontakt



Pia Kirstine Voldmester
Partner

Dir. +45 38 77 10 15
Mob. +45 26 86 64 28
pkv@kromannreumert.com



Daiga Grunte-Sonne
Director, Advokat

Dir. +45 38 77 41 18
Mob. +45 61 20 99 95
dso@kromannreumert.com



Kia Hansen
Advokatfuldmægtig

Dir. +45 38 77 12 68
Mob. +45 42 31 77 55
kih@kromannreumert.com



Bevissikring ved krænkelse af IP-rettigheder – kender du reglerne?

Reglerne om bevissikring giver rettighedshavere mulighed for at få fogedrettens hjælp til at sikre bevis for potentielle krænkelse af deres immaterielle rettigheder hos en formodet krænker. Bevissikring er et praktisk værktøj for rettighedshavere, der kan anvendes til at fremskaffe bevis for en krænkelse og/eller omfanget heraf. I denne artikel får du en introduktion til og en overordnet gennemgang af bevissikringsreglerne.

En effektiv beskyttelse og håndhævelse af immaterielle rettigheder forudsætter, at rettighedshavere også i praksis er i stand til at fremskaffe fornødent bevis for mulige krænkelse af deres rettigheder. Sådanne beviser kan imidlertid vise sig at være vanskelige – eller ligefrem umulige – at tilvejebringe uden adgang til den formodede krænkende parts oplysninger og dokumenter. Det kan navnlig være tilfældet, hvis rettighederne anvendes uretmæssigt internt hos den krænkende virksomhed

(men ikke eksternt), hvilket f.eks. kan være tilfældet for patenterede processer, software og andre digitale værker. Selv hvis det kan påvises, at der er sket en krænkelse, kan det være en vanskelig opgave for rettighedshaver at få viden om krænkelsens omfang. Ved produktefterligninger vil rettighedshaveren f.eks. ofte have vanskeligt ved at føre bevis for omfanget af det uretmæssige salg og for størrelsen af krænkerens fortjeneste uden at have adgang til krænkerens købs- og salgstal.

Disse bevisproblemer er blandt andet søgt løst gennem bevissikringsreglerne i retsplejelovens kapitel 57 a, der har været i kraft siden april 2001. Bevissikring er et foreløbigt retsskridt, hvor en rettighedshaver (rekvirenten) med fogedrettens hjælp har mulighed for at foretage en "civil ransgning" hos en virksomhed eller privatperson (rekvisitus) med henblik på at sikre beviser for en formodet krænkelse. For at kunne gennemføre bevissikring skal visse betingelser være opfyldt.

Betingelser for gennemførelse af en bevissikringsforretning

1 Krænkelsen skal sandsynliggøres

Gennemførelse af en bevissikringsforretning forudsætter, at det sandsynliggøres, at rekvisitus har begået eller vil begå en krænkelse, der er omfattet af bevissikringsreglerne. Der skal altså være en væsentlig underbygget formodning for, at rekvisitus har foretaget eller vil foretage handlinger, der udgør en krænkelse af rekvirentens immaterielle rettigheder. Rekvirenten kan f.eks. sandsynliggøre dette ved hjælp af prøvekøb af de potentielt krænkende varer eller ved at fremlægge eksempler på rekvisitus' markedsføring af krænkende varer.

2 Bevissikringsundersøgelsens relevans skal sandsynliggøres

Rekvirenten skal desuden sandsynliggøre, at der er grund til at antage, at de ønskede beviser for krænkelsen kan findes i de lokaler, der ønskes undersøgt. Oftest ønskes bevissikringsundersøgelsen gennemført på rekvisitus' hovedkontor eller hovedlager, hvor der ofte vil være grund til at antage, at de ønskede beviser befinder sig. Der er dog også mulighed for at udvide bevissikringsforretningen til andre lokaler – herunder også privatadresser – hvis det kan sandsynliggøres, at der kan findes relevante beviser der.

3 Bevissikringen skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet

Fogedretten kan afslå en bevissikringsbegæring helt eller delvist, hvis gennemførelsen af bevissikringen vil påføre rekvisitus en skade eller ulempe, der står i misforhold til rekvirentens interesse i at gennemføre undersøgelsen. Dette proportionalitetsprincip har ikke kun betydning for, om undersøgelsen overhovedet kan gennemføres. Proportionalitetsprincippet sætter også rammerne for, hvilket materiale undersøgelsen kan omfatte, og hvorledes undersøgelsen kan gennemføres. Fogedretten kan således begrænse undersøgelsen til centrale forhold, bestemte lokaler, bestemt materiale m.v. med henblik på at varetage rekvisitus' interesser. Eksempelvis er der ved ulovlig efterligning som udgangspunkt ikke grundlag for, at der bevissikres e-mailkorrespondance fra alle rekvisitus' medarbejdere, hvis det må antages, at det alene er visse medarbejders e-mails, der er relevante.

Reglerne om bevissikring finder anvendelse på krænkelse af de rettigheder, der fremgår af retsplejelovens § 653, stk. 2:

- Alle krænkelse efter immaterialretslovene, dvs. primært krænkelse af ophavsrettigheder, mønstre, designs, varemærker, virksomhedsnavne, patenter, brugsmønstre, halvlederprodukter m.v.
- Beslægtede love, f.eks. plantenyheder.
- Markedsføringslovens §§ 3 og 4 ved ulovlig produktefterligning.
- Bevissikringsreglerne finder f.eks. ikke anvendelse ved krænkelse af forretningshemmeligheder.

§653

4 Sikkerhedsstillelse

Rekvirenten skal som udgangspunkt stille sikkerhed for den skade eller ulempe, som rekvisitus kan blive påført i forbindelse med bevissikringsundersøgelsen. Sikkerhedsstillingen har til formål at sikre, at rekvirenten kan betale et eventuelt erstatningskrav fra rekvisitus, hvis det viser sig, at rekvisitus ikke har foretaget de krænkelse, der alene er sandsynliggjort ved bevissikringsbegæringen. Der er altså ikke – som i sager om midlertidigt forbud – tale om sikkerhed for det tab, som rekvisitus lider ved, at et forbud faktisk gennemføres, men alene for det tab, der er forbundet med, at bevissikringsforretningen gennemføres. Praksis viser, at fogedrettens fastsættelse af størrelsen på sikkerhedsstillelse kan variere meget alt efter krænkelsen og undersøgelsens omfang. Fogedretten har krævet sikkerhedsstillelse på helt ned til 5.000 kr. i mindre sager (f.eks. undersøgelse af en privatpersons computer), mens der i større sager er krævet op til 400.000 kr. i sikkerhedsstillelse.

Undersøgelsens sted og omfang

Bevissikringsundersøgelsen kan som udgangspunkt foretages i alle lokaler m.v., som rekvisitus råder over, herunder lejede lokaler eller lokaler, der deles med andre. Undersøgelsen kan omvendt ikke omfatte lokaler, som rekvisitus ikke råder over, f.eks. en ansat medarbejders private hjem eller et lokale, som rekvisitus har lejet ud til en tredjemand.

Ligeledes kan bevissikringsundersøgelsen som udgangspunkt omfatte alt materiale, der må antages at være af betydning for at kunne konstatere, om og i hvilket omfang de påståede krænkelse har fundet sted eller vil finde sted. Fogedretten (eller en af fogedretten bemyndiget sagkyndig) kan både beslaglægge, kopiere, tage billeder og optage film af salgsgenstande, maskiner, produktionsudstyr, bogføringsmateriale, fakturaer, ordresedler, reklamemateriale, digitale oplysninger, software, programmer, elektroniske lagringsmedier m.v. Undtaget er alene oplysninger og materiale, som rekvisitus vil være udelukket fra eller fritaget for at afgive forklaring om som vidne, eller som må anses for afskåret i medfør af proportionalitetsprincippet. Dette omfatter blandt andet rekvisitus' forretningshemmeligheder.

En nyere afgørelse fra Vestre Landsret (V.L. B-0510-19) peger i retning af, at bevissikringsundersøgelsen også kan omfatte oplysninger om andre virksomheder end rekvisitus, hvis rekvisitus har rådigheden over de pågældende oplysninger. Dette kan føre til en betragtelig udvidelse af bevissikrings omfang, idet bevissikringsreglerne således i visse tilfælde kan anvendes til at komme i besiddelse af oplysninger om f.eks. datterselskaber, selvom bevissikringsbegæringen alene vedrører moderselskabet.

Gennemførelse af bevissikringsundersøgelsen

Bevissikringsbegæringen indgives normalt til fogedretten i den retskreds, hvor rekvisitus har hjemting, eller hvor lokalerne, der er genstand for undersøgelsen, er beliggende.

Herefter fastsætter fogedretten tid og sted for bevissikringsforretningen. Lovens udgangspunkt er, at både rekvirenten og rekvisitus får meddelelse herom. Dette udgangspunkt følges dog sjældent i praksis. Rekvirenten anmoder ofte om, at bevissikringsundersøgelsen skal ske uden forudgående underretning til rekvisitus, og fogedretten efterkommer ganske ofte en sådan anmodning ud fra den betragtning, at der er risiko for, at genstande, dokumenter, digitale oplysninger eller andet fjernes,

tilintetgøres eller ændres, hvis der gives forudgående underretning. Rekvirenten skal dog kunne argumentere for dette – men der kræves ikke særligt bevis for risikoen.

En bevissikrings sag starter i praksis på fogedrettens kontor, hvor der indledningsvist tages stilling til, om betingelserne for ikke at foretage underretning er til stede. Hvis det er tilfældet, fortsætter forretningen hos rekvisitus i de lokaler, der ønskes undersøgt. I forbindelse med selve bevissikringsforretningen har rekvisitus ret til at tilkalde en advokat, medmindre det vil medføre risiko for unødigt forsinkelse. Det er vores erfaring, at tilkaldelse af en advokat inden for 1-2 timer oftest accepteres af fogedretten, men der kan ikke forventes lang udsættelse.

Såfremt fogedretten – efter høring af rekvisitus – tager bevissikringsanmodningen til følge, gennemføres bevissikringsundersøgelsen af fogedretten, hvilket i praksis vil sige af fogeddommeren. Fogedretten vil som oftest udpege sagkyndige til at forestå selve bevissikringen. Det vil ofte være IT-sagkyndige, som hjælper med at sikre digitale beviser lagret på computere og servere, eller regnskabssagkyndige, der kan identificere og gennemgå bogføringsmateriale.

Efter bevissikringsundersøgelsen

Materiale fra bevissikringsundersøgelsen, f.eks. spejling af rekvisitus' digitale oplysninger, opbevares af fogedretten eller den af fogedretten bemyndigede (som oftest den sagkyndige). Fogedretten fastsætter retningslinjerne for det arbejde, som den sagkyndige skal udføre, under inddragelse af parterne. I den forbindelse fastsættes blandt andet de søgeord, som den sagkyndige skal anvende under søgning i det bevissikrede materiale. Nyere retspraksis viser dog, at rekvirenten i visse tilfælde godt kan udvide listen af søgeord under bevissikrings sagen. Som rekvirent er det derfor værd at overveje, om det kan sikre og effektivisere den fremadrettede proces, hvis søgeordene fastlægges én gang for alle ved indgåelse af en procesaftale. Ligeledes vil andre praktiske forhold naturligvis kunne aftales mellem parterne.

Efter bevissikringsundersøgelsen udarbejder den sagkyndige en rapport, der beskriver den sagkyndige undersøgelse og resultaterne heraf (en bevissikringsrapport). Normalt vil fogedretten forelægge bevissikringsrapporten for rekvisitus, inden rapporten udleveres til rekvirenten, således at rekvisitus har mulighed for at gøre indsigelse, hvis rapporten f.eks. indeholder forretningshemmeligheder eller oplysninger uden relevans for sagen. Dette er dog ikke nødvendigvis fremgangsmåden hos alle landets fogedretter, og som rekvisitus kan det derfor være en god ide at anmode om, at denne procedure følges.

Når bevissikringsrapporten er udleveret til rekvirenten, giver fogedretten sædvanligvis meddelelse om, at bevis-



sikringen er afsluttet. Rekvirenten har herefter 4 uger til at anlægge en sag mod rekvisitus vedrørende de krænkelse, der begrundede bevissikringen. Omvendt kan rekvisitus inden for 3 måneder anlægge en sag mod rekvirenten, hvis den påberåbte rettighed ikke eksisterede, hvis rettligheden ikke kunne gøres gældende over for rekvisitus, eller hvis rekvisitus ikke har gjort sig skyldig i krænkelse eller overtrædelser omfattet af anmodningen.

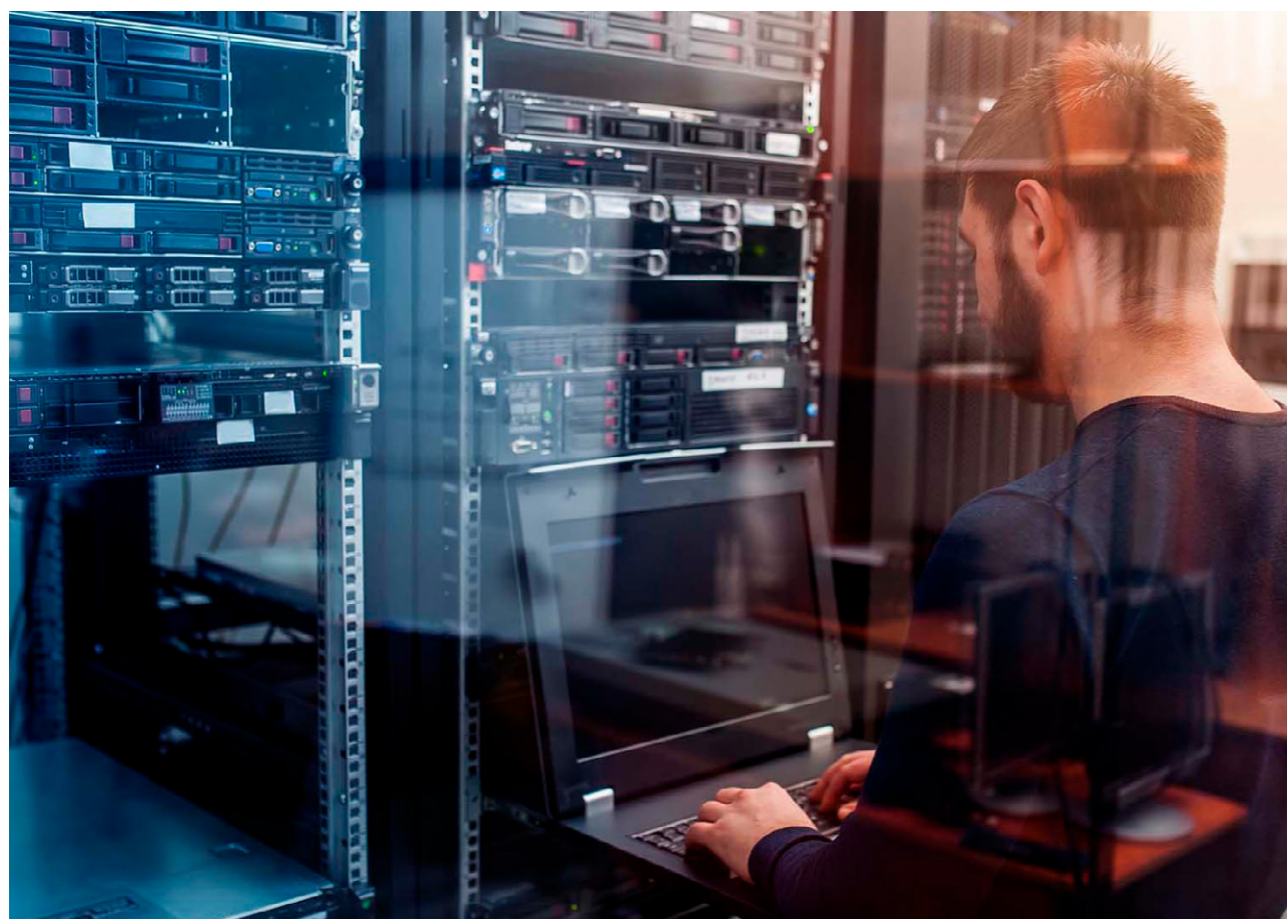
Kontakt



Kristian Storgaard
Partner
Dir. +45 38 77 44 70
Mob. +45 20 19 74 10
kst@kromannreumert.com



Mette Møller Pedersen
Advokat
Dir. +45 38 77 44 02
Mob. +45 51 50 34 44
mmp@kromannreumert.com



“

The experience, high legal standards, creativity, clear communications, business understanding and availability – these are among the qualities that make the IP practice at Kromann Reumert's unique

Legal500

“

One of the top firms in Denmark for patent litigation.

Chambers



Kromann Reumerts IP-afdeling

Kromann Reumert er Danmarks førende advokatvirksomhed med kontorer i København, Aarhus og London.

Vi er omtrent 500 medarbejdere, hvoraf cirka 300 er jurister, der tilsammen dækker en lang række specialeområder, heriblandt rådgivning inden for IP til klienter i ind- og udland.

Vi er én af de største juridiske afdelinger for IP i Danmark, og vores specialister har været involveret i nogle af de mest omfattende sager på området.

Vores rådgivning dækker alle facetter af IP-området. Rådgivningen skræddersyes altid til den enkelte klients behov og baseres på et indgående samarbejde med og kendskab til klientens organisation og forretning.

En del af vores IP-afdeling udgøres af en administrationsenhed, der siden 2013 har håndteret administration af klienters porteføljer inden for varemærker, design og domæner.

Vi tilbyder blandt andet rådgivning inden for:

- Retssager vedrørende krænkelse, gyldighed, forbud samt bevissikring
- Tvister ved nationale og internationale administrative myndigheder
- Udarbejdelse af aftaler
- Virksomhedsoverdragelser
- Udarbejdelse af IP-strategier
- Administration af porteføljer inden for varemærker, designs og domæner.

Som det eneste danske advokatfirma er vi medlem af Lex Mundi – et omfattende internationalt netværk af 160 uafhængige advokatfirmaer med mere end 21.000 advokater. Vores klienter får derfor en enestående adgang til kvalitetsrådgivning i flere jurisdiktioner og til et netværk af eksperter fra hele verden.



KROMANN REUMERT

Hos Kromann Reumert sætter vi standarden. Sammen. Vi leverer værdiskabende løsninger og rådgivning med engagement og nærvær. Det gør vi med fokus på værdierne kvalitet, forretningsforståelse, samarbejdsglæde og troværdighed. Vi er Danmarks førende advokatvirksomhed med kontorer i København, Aarhus og London.

KØBENHAVN Ø

Sundkrogsgade 5
2100 København Ø, DK

AARHUS

Rådhuspladsen 3
8000 Aarhus C, DK

LONDON

65 St. Paul's Churchyard
London EC4M 8AB, GB

ADVOKATFIRMA

kromannreumert.com
Tlf. +45 70 12 12 11